

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Nestabilitātes radītās migrācijas plūsmas — ES ārpolitikas darbības joma un nozīme

P7_TA(2011)0121

Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par nestabilitātes radītajām migrācijas plūsmām — ES ārpolitikas darbības joma un nozīme (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Regulu (EK) Nr. 1638/2006, ar ko paredz vispārējos noteikumus Eiropas kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumenta izveidei ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Regulu (EK) Nr. 1717/2006, ar ko izveido Stabilitātes instrumentu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1889/2006 par finanšu instrumenta izveidi demokrātijas un cilvēktiesību atbalstam visā pasaulē ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 1996. gada 20. jūnija Regulu (EK) Nr. 1257/96 par humāno palīdzību ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas noslēgts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/427/ES, ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) organizatorisko struktūru un darbību ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā ANO 1990. gada 18. decembra Starptautisko konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību,
- ņemot vērā 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvenciju par bēgļa statusu un tās 1967. gada 31. janvāra Protokolu par bēgļa statusu,

⁽¹⁾ OV L 310, 9.11.2006., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 327, 24.11.2006., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 386, 29.12.2006., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 378, 27.12.2006., 41. lpp.⁽⁵⁾ OV L 163, 2.7.1996., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.⁽⁷⁾ OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- ņemot vērā Visaptverošu pieeju migrācijai, kuru Eiropadomē pieņēma 2005. gada 13. decembrī un kurā ir noteikta migrācijas politikas ārējā dimensija un tās trīs galvenās prioritātes, proti, veicināt legālo migrāciju, cīnīties ar nelegālo migrāciju un sekmēt saikni starp migrāciju un attīstību,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada oktobrī pieņemto Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu, Komisijas pirmo gada pārskatu par imigrāciju un patvērumu (2009. gads) (COM(2010)0214) un Padomes 2010. gada 3. jūnija secinājumus par darbībām pēc Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta,
- ņemot vērā Āfrikas un ES kopīgo deklarāciju par migrāciju un attīstību, kuru parakstīja Sirtā, 2006. gada 23. novembrī un kurā ir uzsvēta nepieciešamība Āfrikas un ES valstīm uzņemties partnerības saistības starp izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīm, lai efektīvāk pārvaldītu migrāciju, ņemot vērā tās saistību ar attīstību,
- ņemot vērā Eiropadomes 2009. gada 18. un 19. jūnija secinājumus par nelegālo migrāciju,
- ņemot vērā Stokholmas programmu 2010.–2014. gadam, Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu un Komisijas izstrādāto Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānu (COM(2010)0171),
- ņemot vērā augstās pārstāves un Komisijas 2008. gada 14. marta ziņojumu par klimata pārmaiņām un starptautisko drošību un ar to saistītos 2008. gada 18. decembra ieteikumus un Padomes 2009. gada 8. decembra secinājumus,
- ņemot vērā 2009. gada 27. un 28. aprīlī Prāgā notikušajā ministru konferencē “Migrācijas partnerību veidošana” pieņemto kopējo deklarāciju,
- ņemot vērā 2000. gada decembrī pieņemto Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību un tās protokolus,
- ņemot vērā nolīgumu par ES un Lībijas sadarbības programmu migrācijas jomā, ko 2010. gada 4. oktobrī Tripolē parakstīja komisāre *Cecilia Malmström*, komisārs *Štefan Füle* un Lībijas vārdā Tautas ģenerālkomitejas sekretārs sakariem ar ārzemēm un starptautiskās sadarbības jautājumos *Moussa Koussa* un Tautas ģenerālkomitejas sekretārs sabiedriskās drošības jautājumos *Yunis Al-Obeidi*,
- ņemot vērā 2011. gada 20. janvāra ieteikumu Padomei par ES un Lībijas pamatnolīguma noslēgšanas sarunām ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 29. un 30. novembrī Tripolē notikušās trešās Āfrikas un ES augstākā līmeņa sanāksmes laikā pieņemto Tripoles deklarāciju,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* 2010. gada 4. maija ANO Drošības padomes sēdē teikto runu, kurā viņa uzsver vajadzību krīzes pārvarēšanā un miera veidošanā izmantot visaptverošu pieeju un uzsvēra acīmredzamo drošības, attīstības un cilvēktiesību savstarpējo ietekmi,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 25. maija Direktīvu 2009/50/EK par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos (Zilās kartes direktīvu) ⁽²⁾,
- ņemot vērā kopīgo deklarāciju, ko pieņēma 2009. gada 7. maija Prāgas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē, ar kuru tika svinīgi uzsākta Austrumu partnerība,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ OV L 155, 18.6.2009., 17. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- ņemot vērā 2010. gada 21. septembra rezolūciju par nabadzības mazināšanu un darba vietu izveidi jaunattīstības valstīs — turpmākie pasākumi ⁽¹⁾, it īpaši šīs rezolūcijas 71., 72. un 73. punktu,
- ņemot vērā 2010. gada 16. decembra rezolūciju par Eritrejas bēgļiem, kas kā ķīlnieki tiek turēti gūstā Sinajā ⁽²⁾,
- ņemot vērā prezidentūras 2011. gada 27. janvāra secinājumus par konferenci “Ceļā uz daudzdisciplināru pieeju cilvēku tirdzniecības novēršanā, cilvēku tirgotāju saukšanā pie atbildības un upuru aizsardzībā”,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 80. pantu, kurā teikts: “Uz šajā nodaļā izklāstīto Savienības politiku un tās īstenošanu attiecas solidaritātes princips un atbildības, tostarp tās finansiālo seku, taisnīga sadalījuma princips dalībvalstu starpā. Ja nepieciešams, Savienības aktos, kas pieņemti saskaņā ar šo nodaļu, iekļauj atbilstīgus pasākumus, lai šis princips stātos spēkā”,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu, kā arī Attīstības komitejas atzinumu un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumu (A7-0075/2011),
 - A. tā kā politiskā, sociālā un ekonomiskā nestabilitāte, apdraudētība, politiskās represijas, autoritārie režīmi ir galvenie migrācijas dzinējspēki, kas migrācijas skartajām sabiedrībām liedz vietējas ilgstošas izredzes un iespējas gūt ienākumus un līdz ar to arī tiesības izvēlēties doties prom vai palikt, kā rezultātā šo cilvēku dzīves tiek nemitīgi apdraudētas un viņiem neatliek nekas cits, kā emigrēt; tā kā klimata pārmaiņas un vides degradēšanās aizvien vairāk kļūst par galveno migrācijas iemeslu;
 - B. tā kā nestabilitātes radīto migrāciju īpaši izraisa karš un bruņoti konflikti vai šādu konfliktu iespējamība, cilvēktiesību pārkāpumi, tostarp politisko oponentu, minoritāšu — arī reliģisko, etnisko un LGBTT minoritāšu — un nelabvēlīgākā situācijā esošu grupu pārstāvju vajāšana vai to tiesību ierobežošana, dabas vai cilvēka radītas katastrofas un noturīgu ekonomisko izredžu un tādas ilgstošas struktūras trūkums, ar kuru nodrošina demokrātiju un labu pārvaldību un pilsonisko, politisko, kultūras, ekonomisko un sociālo tiesību ievērošanu un veicināšanu;
 - C. tā kā migrācija kā visā pasaulē izsenis izplatīta parādība ir veicinājusi ideju apmaiņu, tomēr ir arī radījusi problēmas saistībā ar imigrantu integrāciju uzņēmēju valstu sabiedrībās, tādējādi gan bagātinot Eiropas Savienības kultūru un ekonomiku, gan radot sociālās iekļaušanas un adaptācijas grūtības, tā kā ES ir vajadzīga ievērojama, tomēr kontrolēta imigrācija, lai varētu uzturēt novecojošo sabiedrību un risināt citas sociālās un ekonomiskās problēmas;
 - D. tā kā migrācijas plūsmas pagātnē ir mainījušas maršrutus atbilstīgi vislielākā spiediena virzienam, bet nekad nav apsīkušas, un tā kā migrāciju nevar apturēt, tomēr migrācijas apjoms un būtības sarežģītība tuvākajās desmitgadēs, visticamāk, mainīsies, un tā kā līdz ar to tā ir jārisina, lai novērstu cilvēku ciešanas;
 - E. tā kā legālā migrācija ir labākais risinājums gan personai, kura vēlas pamest savu izcelsmes valsti, gan uzņēmējai valsti;
 - F. tā kā to migrācijas plūsmu spiedienu, ko rada nestabilitāte un kas izpaužas kā nelegālā migrācija, vairāk izjūt ES ārējo robežu valstis,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0496.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- G. tā kā ANO Starptautiskā konvencija par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību nav ratificēta nevienā ES dalībvalstī; tā kā šī konvencija ir visplašāk pieņemtais starptautiskais tiesiskais pamatregulējums attiecībā uz migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu aizsardzību un nosaka valstīm pieeju, kāda ir jāpiemēro, lai nodrošinātu migrantu tiesību ievērošanu, izstrādājot un īstenojot politiku attiecībā uz darbaspēka migrāciju;
- H. tā kā ekonomiskā nestabilitāte īpaši spēcīgi skar jaunāko paaudžu cilvēkus, sievietes un minoritāšu vai nelabvēlīgākā situācijā esošu grupu pārstāvjus, kuriem nav iespēju iegūt darbu un kas var vieglāk ļauties vardarbības un radikālisma vilinājumiem vai teroristu grupu vervēšanai;
- I. tā kā klimata pārmaiņas ir saistītas ar pārtikas un ūdens trūkumu, atmežošanu un augsnes kvalitātes pasliktināšanos un tā kā tās aizvien vairāk atzīst par nozīmīgu starptautiskās drošības un stabilitātes apdraudējuma faktoru;
- J. tā kā ir jāpalīdz cilvēkiem, kuriem bija jāpamet savas mājas klimata pārmaiņu izraisīto liela mēroga katastrofu dēļ, un viņi jāaizsargā; tomēr, tā kā spēkā esošajos tiesību aktos attiecībā uz bēgļiem nav paredzētas klimata bēgļu tiesības uz starptautisku aizsardzību;
- K. tā kā dažos reģionos, kas visvairāk cieš no klimata pārmaiņām un kuros tādēļ samazinās bioloģiskā daudzveidība, piemēram, Sāhelas zonā, migrācija ir kļuvusi par vienīgo veidu, kā pielāgoties klimata pārmaiņām;
- L. tā kā daži imigranti var būt arī patvēruma meklētāji un, iespējams, var kļūt par oficiāli atzītiem bēgļiem;
- M. tā kā nelegālie migrācijas pārvadājumi nopietni apdraud ne tikai migrantu dzīvības, bet bieži vien ir saistīti ar vissmagākajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp vergu darbu, seksuālo izmantošanu, bērnu ļaunprātīgu izmantošanu un dzimumu vardarbību; tā kā ir jāintensificē ES rīcība, ar kuru novērš šādu ļaunprātību un aizsargā grūtībās nonākušos migrantus, tostarp nelegālos migrantus, lai uzlabotu šīs rīcības efektivitāti;
- N. tā kā imigrantu nelikumīga ieviešana ietekmē gandrīz visas pasaules valstis; tā kā nelegālās migrācijas pārvadājumi, kas diemžēl ir ienesīga uzņēmējdarbība personām, kuras piedalās organizētā noziedzībā, var būt saistīti arī ar ieroču kontrabandu un cilvēku un narkotiku tirdzniecību; tā kā nelegālās migrācijas pārvadājumi var būt viens no radikālo un teroristu grupu finansēšanas avotiem un tā kā to rezultātā cilvēki var viegli kļūt par organizētās noziedzības loku un ekstrēmistu tīklu upuriem;
- O. tā kā ES politikas virzienos īpaša uzmanība būtu jāpievērš visneaizsargātākajiem migrantiem, jo īpaši nepilngadīgajiem, kas atstāti bez uzraudzības;
- P. tā kā nelegālā migrācija ietekmē gan uzņemošo, gan tranzīta valstu migrācijas pārvaldību un integrācijas spējas; tā kā dažu tranzīta valstu gadījumā tā varētu vājināt vietējo darba tirgu ilgtspējību un attīstības iespējas un vairot nestabilitāti;
- Q. tā kā prognozētā demogrāfiskā izaugsme izcelsmes un tranzīta valstīs, it īpaši Magribas un Mašrikas valstīs un Ziemeļāfrikā kopumā varētu negatīvi ietekmēt ekonomiskās izaugsmes izredzes un darbvietu radīšanu tajās un līdz ar to padarīt šo valstu ekonomisko un sociālo situāciju vēl smagāku, ja vien netiks pieņemti nepieciešamie politiskie un ekonomiskie lēmumi; tā kā šīs situācija un demokrātisko principu trūkums radīs iekšējo spriedzi un nestabilitāti, kā par to varēja pārliecināties no nesenojām demonstrācijām Tunisijā, Alžīrijā, Ēģiptē un vairākās citās arābu pasaules valstīs, un līdz ar to palielināsies migrācijas plūsma, vēl vairāk apgrūtinot uzņemošo valstu spējas integrēt iebraucējus;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- R. tā kā ES, ņemot vērā pašreizējās demogrāfiskās tendences, ir jāpārdomā, cik lielā mērā tā vēlas turpmākajos gados atvērt savas robežas migrācijas plūsmām no izcelsmes un tranzīta valstīm, lai amortizētu šo valstu iekšējo demogrāfisko izaugsmi un sociālo spiedienu un tādējādi palīdzētu tām nodrošināt stabilitāti, un cik daudz tai ir jāiegulda šo valstu atjaunotajā ekonomiskajā programmā, tostarp programmā, kas galvenokārt ir paredzēta ieguldījumiem un darbvietau radīšanai;
- S. tā kā ir jāveic pasākumi, lai uzņemtajās un tranzīta valstīs izvairītos no jauniem rasisma un ksenofobijas uzliesmojumiem;
- T. tā kā migrācija uz ES ir tikai daļa no daudz plašākās migrācijas starp dienvidu–ziemeļu un dienvidu–dienvidu migrācijas; tā kā valstis, attiecībā uz kurām īsteno Eiropas kaimiņattiecību politiku (EKP), atrodas ģeogrāfiski tuvu ES un tā kā ievērojamā atšķirība starp standartiem dažu EKP valstu un ES dalībvalstu migrācijas jomā pieņemtajos tiesību aktos var radīt konkurences priekšrocības EKP valstīm, kā rezultātā nostiprinās šo valstu kā tranzīta valstu statuss un mazinās šo valstu kā iespējamo uzņemamo valstu atvērtība no migrācijas viedokļa un atbildība;
- U. tā kā, īstenojot EKP, būtu aktīvāk jāatbalsta ES kaimiņvalstu spēja pārvaldīt migrāciju;
- V. tā kā neseno Ēģiptē un citās Ziemeļāfrikas un Tuvo Austrumu valstīs notikušo dramatisko notikumu rezultātā var palielināties legālo un nelegālo migrantu plūsma uz Eiropu;
- W. tā kā pastāv spriedze starp izcelsmes un tranzīta valstīm un starp uzņemtajām valstīm un tranzīta valstīm, migrācijas plūsmu pārvaldība varētu kļūt par iespējamo konfliktu un domstarpību iemeslu nākotnē, ja netiks īstenota saskaņotāka, koordinētāka un efektīvāka migrācijas politika; tomēr tā kā koordinētāka un visaptverošāka migrācijas pārvaldības pieeja var veicināt visu to migrantu cieņas ievērošanu, kas, iespējams, var palīdzēt apmierināt tranzīta un galamērķa valstu pieprasījumu pēc darbaspēka un dot ieguldījumu izcelsmes valstu attīstībā; tā kā, īstenojot koordinētāku un visaptverošāku migrācijas pārvaldības pieeju, būtu jānodrošina tādu migrantu cilvēktiesību pilnīga ievērošana, kas var būt nonākuši grūtībās;
- X. tā kā legāliem un pārrēdzamiem naudas pārvedumiem var būt pozitīva loma ekonomiskās attīstības veicināšanā un tā kā īpaši ir jārūpējas, lai īstenotu migrantu tiesības atbalstīt savas ģimenes un ieguldīt līdzekļus savās valstīs;
- Y. tā kā Eiropas Savienībai ir jāattīsta efektīva un tālredzīga migrācijas politika, kas būtu līdzīga tai, ko īsteno Kanādā, Austrālijā vai Jaunzēlandē; tā kā ES kaimiņvalstu reģionos valdošā nestabilitāte apdraud šādas migrācijas politikas izstrādi;
- Z. tā kā ar ES ārpolitiku var labvēlīgi papildināt un uzlabot ES migrācijas politiku un tā kā ar to ir jānovērš visi izcelsmes valstīs esošie nestabilitātes avoti un jāīsteno aktīvs dialogs ar tranzīta valstīm par tādu vienādu standartu noteikšanu šo valstu migrācijas jomā pieņemtajos aktos, kuru pamatā būtu cilvēktiesības, tādējādi radot līdzvērtīgus apstākļus, kur uzņemtajām un tranzīta valstīm būtu vienādi noteikumi un kur šīs valstis migrantiem piedāvātu vienādu aizsardzību; tā kā tranzīta valstu attīstības līmeņa atšķirību dēļ ir jānodrošina ES finanšu palīdzība, kuru sniedzot, varētu tām palīdzēt sasniegt standartus, kas būtu līdzvērtīgi ES standartiem;
- AA. tā kā PV/AP ir uzsvērusi to, cik nozīmīgi drošības un stabilitātes jautājumos ir piemērot visaptverošas pieejas, kuru īstenojot, ar attīstības stratēģijām un ilgtermiņa ekonomisko perspektīvu radīšanu var papildināt miera uzturēšanas un veidošanas operācijas un vēl vairāk uzlabot to efektivitāti, un līdz ar to radīt nosacījumus ilglaicīgai stabilitātei un drošībai;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

AB. tā kā, Lisabonas līgumā nosakot jauno ārpolitikas struktūra un izveidojot EĀDD, rodas iespēja panākt augstvērtīgu sinerģismu starp ārpolitiku un aizsardzības politiku, no vienas puses, un EKP un attīstības sadarbības politiku, no otras, kā savstarpēji papildinošām un saistītām dimensijām un stratēģijām; tā kā jaunajā struktūrā ir paredzēts, ka, īstenojot ES ārējās darbības, kultūras diplomātija arī var būt nozīmīga; tā kā šādi sinerģismi ir jāņem vērā jau plānošanas posmā;

AC. tā kā ir jāatšķir migranti, patvēruma meklētāji un bēgļi,

1. atzinīgi vērtē Komisijas nesenos priekšlikumus par legāli migrējošām personām, kas nelūdz patvērumu, un mudina to izstrādāt papildu instrumentus, lai pieņemtu kopēju imigrācijas politiku, pārvaldītu ekonomisko migrāciju nolūkā veicināt ekonomikas un sociālo attīstību uzņēmējās, tranzīta un izcelsmes valstīs un sekmētu sociālo kohēziju, uzlabojot migrantu integrāciju; uzsver nepieciešamību nodrošināt pienācīgu informāciju par legālās ieeļošanas iespējām Eiropas Savienībā, lai novērstu nelegālo migrāciju, labāk izmantotu ES legālās imigrācijas sistēmas, skaidrāk noteiktu izredzes un iespējas, kas Eiropas Savienībā pastāv pašlaik, un kļiedētu viltus cerības, ko sniedz cilvēku tirgotāji, tādējādi samazinot peļņu, ko organizētā noziedzībā un cilvēku tirdzniecība gūst no cilvēku vajadzības pārvietoties; aicina Komisiju sekmēt aizsardzības pasākumus neaizsargātām grupām un personām (galvenokārt sievietēm un bērniem), kuri bieži kļūst par cilvēku tirdzniecības un seksuālās izmantošanas upuriem, un mudina Komisiju trešās valstīs izveidot informācijas centrus, kuros trešo valstu iedzīvotājus informētu par ieeļošanas iespējām Eiropas Savienībā; tomēr aicina izmantot līdzsvarotu pieeju starp legālās migrācijas uz ES veicināšanu un garantijām, ka ES spēj uzņemt veiksmīgi integrēt migrantus;

2. atgādina, ka labi pārvaldīta legālā migrācija arī var būt izdevīga trešām valstīm, jo tajās nonāk finanšu līdzekļi, kurus imigranti pārskaita uz savu izcelsmes valsti; turklāt uzsver tādu atbalsta iniciatīvu nozīmību, kuras izstrādāja, lai sekmētu migrantu dalību savā izcelsmes valstīs rīkotajos attīstības un apmācības projektos;

3. aicina dalībvalstis sadarboties ar ārpuskopies valstīm, lai nodrošinātu tajās informācijas par legālo migrāciju vieglu pieejamību un legālās migrācijas aktīvu popularizēšanu;

4. uzskata, ka piespiedu migrāciju cita starpā izraisa vāja ekonomika, iedzīvotāju nonākšana nabadzībā, cilvēktiesību pārkāpumi, vides degradēšanās, aizvien lielāka plaīsa starp bagātajām un nabadzīgajām valstīm, pilsoņu karš, kari dabas resursu dēļ un politiskā vajāšana;

5. piekrīt PV/AP analīzei un politikas kursam, kuru īstenojot, tiek uzsvērtā vajadzība pēc visaptverošas saskanīgas pieejas, pamatojoties uz mērķtiecīgas attīstības un cilvēktiesību stratēģijām kā ārkārtīgi svarīgiem ES ārpolitikas papildu instrumentiem, ar kuriem risina stabilitātes un drošības problēmas un uzlabo miera uzturēšanas un veidošanas operāciju efektivitāti; šajā sakarībā prasa palielināt FRONTEX kompetenci, lai tā varētu labāk kontrolēt migrācijas plūsmas; uzskata — ņemot vērā jauno Lisabonas līgumā noteikto ārpolitikas struktūra un EĀDD izveidi, būtu turpmāk jāintensificē iestāžu dialogs un pārdomas par šādas visaptverošas pieejas pamatojumu un mērķiem, it īpaši attiecībā uz mērķtiecīgu plānošanu un partnerattiecībām ar saņēmējām valstīm, kas var nodrošināt ilgspējīgu demokratizācijas procesu, labu pārvaldību, cilvēktiesību ievērošanu un ekonomisko izaugsmi un līdz ar to arī uzlabot drošību un stabilitāti;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

6. mudina Komisiju izstrādāt pastāvīgas uzraudzības sistēmu par visiem FRONTEX pasākumiem, kas ir saistīti ar migrācijas plūsmu pārvaldīšanu; uzskata, ka FRONTEX operāciju cilvēktiesību aspekts ir nepārprotami jāiebrīdina visā grozītās FRONTEX regulas tekstā, it īpaši personas tiesības pamest savu valsti, aizliegums izraidīt un tiesības lūgt patvērumu; atzinīgi vērtē FRONTEX sekmīgos pasākumus un sadarbību ar dalībvalstīm, lai ieviestu kopēju Eiropas patvēruma sistēmu, un atzinīgi vērtē arī Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidi; uzskata, ka FRONTEX un Eiropas Patvēruma atbalsta biroja pasākumiem un operācijām ir jābūt stabiliem un nepārtrauktiem, lai īpaši smagi cietušajām dalībvalstīm sniegtu vajadzīgo atbalstu; uzsver, ka ir vajadzīga lielāka visu ES dalībvalstu solidaritāte, it īpaši ar migrācijas ziņā visneizsargātākajām dalībvalstīm, lai nodrošinātu visefektīvāko politikas koordināciju un sloga izlīdzinājumu;

7. norāda — ņemot vērā pieaugošo iesaistīto pušu skaitu, jo pastāv vairāki starptautiskie dalībnieki un galvenie līdzekļu devēji, piemēram, ES, ASV, Japāna, Ķīna un, iespējams, ilgākā perspektīvā citas BRIC valstis, piemēram, Brazīlija un Indija, stabilitāte un drošība kļūst par kopēju mērķi un ir svarīgs globālās ekonomiskās izaugsmes priekšnoteikums; vēl norāda, ka stabilitātes un drošības problēmas ir tik lielas, ka to risināšanai nepietiek tikai ar atbilstoša apjoma līdzekļiem laikā, kad budžetu izdevumi tiek ierobežoti, bet ir vajadzīgi arī apjomradīti ietaupījumi un saskaņota rīcība; uzskata, ka ir jāuzsāk pārdomas par aktīvo dialogu starp ES, ASV, Japānu un Ķīnu un starptautiskajām finanšu iestādēm par saskaņotām ģeogrāfiskās un tematiskās drošības, stabilitātes un palīdzības stratēģijām, ar kurām varētu nodrošināt lielāku kolektīvo sviras efektu un resursu līdzsvarotāku, mērķtiecīgāku un efektīvāku sadali, vienlaikus nodrošinot taisnīgu sloga izlīdzinājumu; uzskata — ņemot vērā arī neseno Baltā nama veikto palīdzības ārvalstīm pārskatīšanu, kuras sakarībā tika konstatēta palīdzības pasākumu saskaņošanas nozīmība ar citiem galvenajiem līdzekļu devējiem, ka pirmais svarīgais solis šādu pārdomu organizēšanā varētu būt ES un ASV augstākā līmeņa sanāksme par efektīvāku sadarbību humanitārās un attīstības palīdzības jomā, lai no transatlantiska viedokļa rastu kopējās interešu jomas un politikas saskaņošanas pamatu;

8. mudina Komisiju nodrošināt, ka, ES un tās dalībvalstīm slēdzot atpakaļuzņemšanas līgumus, tiek pilnībā ievērotas cilvēktiesības un neizraidīšanas princips un netiek apdraudētas personas, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība;

9. norāda, ka bēgļu uzņemšanai kaimiņvalstīs ir vērā ņemamas priekšrocības, un prasa ES apsvērt iespēju šādu risinājumu padarīt par prioritāru;

10. pauž bažas par to, ka šobrīd pasaulē ir aptuveni 38 nestabilas valstis (organizācijas "Fund for Peace" 2010. gada nestabilo valstu indekss), kurās 1 miljardu iedzīvotāju (Pasaules Banka); ietekmē nestabilitātes radītas problēmas; norāda, ka nestabilas valstis iekšējie un ārējie satricinājumi — gan politiskie, gan ekonomiskie — skar visvairāk un ka valstu nestabilitāte veicina migrācijas procesu;

11. uzskata — politiski un ekonomiski atbalstot nestabilas valstis, kas ir nelegālās migrācijas, drošības un stabilitātes apdraudējuma avoti, papildus tam, ka tiek sniegta palīdzība un atbalsts šo valstu budžetiem un īstenotas stabilitātes nodrošināšanas vai papildu stabilizācijas stratēģijas, vienmēr ir jāveic tiešie ieguldījumi un jāsteno ES tirgus atvērības stratēģijas, lauku atbalsta un pārtikas drošuma stratēģijas, TAM atbalsta un darbvietu radīšanas politika, jāattīsta infrastruktūra, jāpalīdz MVU un mikrokredīta iestādēm un jāpiemēro stratēģijas, ar kurām atbalsta demokratizāciju un labu pārvaldību, sociālo integrāciju, sieviešu, minoritāšu vai nelabvēlīgākā situācijā esošu grupu līdzdalību un reliģisko toleranci, tādējādi maksimāli uzlabojot vietējās izredzes un alternatīvas potenciālajiem migrantiem; ir cieši pārliecināts, ka šādas stratēģijas ir jāpamato ar aktīvām partnerattiecībām, kuras veido, ņemot vērā ne tikai saņēmēju valstu patstāvības un līdzdalības principu, bet arī mērķus, precīzus ceļvežus un kopīgi ar līdzekļu devēju valstīm pieņemtus nosacījumus šo mērķu sasniegšanai, kritērijus un stingrus pārskatatbildības standartus; norāda, ka tādu programmu pamatkritērijām, kuras finansē no šiem līdzekļiem, ir jābūt pievienotās vērtības radīšanai reģionālā un vietējā līmenī, tādējādi būtiski veicinot vietējo ekonomiku attīstību;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

12. uzsver, ka visos pētījumos un analizēs par tādām turpmākajām migrācijas tendencēm un veidiem kā īstermiņa migrācija, cirkulāra migrācija un sezonālā migrācija ir jāņem vērā iespējamie migrāciju izraisīšie faktori, piemēram, politiskā un ekonomiskā krīze vai klimata pārmaiņu ietekme izcelsmes valstīs;

13. aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis veikt gan iekšējus, gan starptautiska līmeņa pasākumus, lai mudinātu migrācijas izcelsmes valstis noteikt un īstenot tādus pasākumus un politiku, kas tām sniegtu iespēju sociāli, ekonomiski un demokrātiski attīstīties un neliktu šo valstu iedzīvotājiem migrēt;

14. aicina Komisiju un EĀDD vēl lielākā mērā centties panākt izcelsmes valstu attīstību un demokrātizāciju un veicināt tiesiskumu, lai novērstu ar migrāciju saistīto problēmu pamatcēloņus;

15. mudina ārpus Eiropas Savienības atvērt migrācijas informācijas un pārvaldības centrus, lai palīdzētu trešām izcelsmes vai tranzīta valstīm izstrādāt migrācijas politiku, ņemot vērā iespējamo migrantu un atgriezušos migrantu vajadzības, sniegtu padomus legālās imigrācijas jomā un attiecībā uz darba iespējām un dzīves apstākļiem galamērķa valstīs un palīdzētu nākamajiem migrantiem arodapmācības jomā, pamatojoties uz Bamako (Mali) īstenotajā izmēģinājuma projektā (CIGEM) gūto pieredzi; aicina Komisiju Parlamenta atbildīgajai komitejai regulāri sniegt ziņojumus par jaunām iniciatīvām šādu centru izveidē;

16. atgādina, ka 2010. gada 21. septembra rezolūcijā par nabadzības mazināšanu un darba vietu izveidi jaunattīstības valstīs — turpmākie pasākumi — Parlaments uzsvēra, ka ES nedrīkstētu vilcināties piemērot sankcijas gadījumos, kad valstis neveic tirdzniecības nolīgumos noteiktās pārvaldības un cilvēktiesību jomā paredzētās saistības, prasīja ES iestādēm stingri ievērot nosacītības principu, kas ir paredzēts Kotonū nolīgumā, un uzsvēra, ka tas pats nosacītības kritērijs būtu jāpiemēro palīdzībai, ko sniedz no Eiropas Attīstības fonda (EAF) un Attīstības sadarbības un ekonomiskās sadarbības instrumenta (ASESI); uzsver, ka tādi paši nosacītības kritēriji būtu jāpiemēro ES atbalstam, kas nav attīstības palīdzība un humanitārā palīdzība, tostarp makrofinansālai palīdzībai, ko sniedz, piešķirot SVF aizdevumus, un EIB un ERAB programmās paredzētajām kredītēšanas darbībām, ka šāda palīdzība būtu jāsniedz, pamatojoties uz partnerattiecībām, kopīgiem mērķiem un vērtībām un uzticību, un ka tai būtu jāatbilst gan līdzekļu devēja, gan saņēmēja vēlmēm, vēl uzsver, ka aktīvajam atbalstam, ko ES sniedz saņēmējam valstīm, vajadzētu būt efektīvam un mērķtiecīgam un ka ES būtu jāievēro ES pamatvērtības; prasa PV/AP un Komisijai, veidojot ES finanšu palīdzības struktūru un uzturot divpusējās attiecības ar šo palīdzību saņemtajām valstīm, arī turpmāk būt uzticīgiem ES un tās pamatvērtībām; uzskata, ka pārdomas ir jāuzsāk ES līmenī, pamatojoties uz ES finanšu palīdzības sniegšanas nosacītības principu un ievērojot tā piemērošanas jomu;

17. atzinīgi vērtē cilvēktiesību klauzulu iekļaušanu visos ES divpusējos tirdzniecības nolīgumos un piekrīt nosacītības principa ietveršanai tirdzniecības nolīgumos, ko slēdz ar jaunattīstības valstīm, izmantojot vispārējo preferenču sistēmu; atzīst, ka šo nosacītības principu piemēro ne vienmēr, jo Komisija ir apliecinājusi nevēlēšanos sodīt jaunattīstības valstis, kas nepilda saistības attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu, labu pārvaldību un demokratizāciju; mudina Komisiju apsvērt iespēju vajadzības gadījumā noteikt sankcijas, taču aicina to pirms sankciju noteikšanas rūpīgi noskaidrot šāda pasākuma ietekmi uz saņēmēju valstu iedzīvotājiem;

18. uzskata, ka attiecībā uz tranzīta valstīm ir jāīsteno politika, kas būtu līdzīga tai, ko piemēro izcelsmes valstīm, piemēram, saistībā ar nabadzības mazināšanas stratēģijām, tiešajiem ieguldījumiem un tirgus atvērību un uzsvāru uz nodarbinātības programmu, kuru īstenojot, var nodrošināt efektīvas ilgtermiņa integrācijas iespējas, stabilizēt iekšējo darba tirgu un uzlabot tranzīta valstu ilgtermiņa potenciālu;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

19. uzskata, ka ES un tās dalībvalstīm, kontrolējot nelegālās migrācijas plūsmas, ir pilnībā jāievēro patvēruma meklētāju tiesības un jāatturas no jebkādam darbībām, kas varētu mazināt iespējamo bēgļu vēlmi pieprasīt aizsardzību;

20. aicina Komisiju izstrādāt mehānismu, ar kuru nosaka atbildību attiecībā uz patvēruma meklētāju uzņemšanu un viņu iesniegumu izskatīšanu, kā arī uz nelegālās migrācijas apkarošanu — divām jomām, kurās dažām valstīm to ģeogrāfiskā stāvokļa vai demogrāfiskās struktūras dēļ ir nesamēriģi liels slogs;

21. mudina Komisiju izveidot uzraudzības sistēmu, lai pārliecinātos, ka, veicot Šengenas Robežu kodeksā paredzētās robežšķērsošanas (pirmšķērsošanas) pārbaudes, tiek ievērotas bēgļu un patvēruma meklētāju tiesības, un nodrošinātu, ka iespējamie trūkumi tiek atklāti savlaicīgi;

22. uzsver ES vēlēšanu novērošanas misiju nozīmi, jo tās ir svarīgs pasākums jebkurā demokratizācijas un labas pārvaldības procesā, un uzskata, ka šādas misijas ir jāiekļauj plašākā sistēmā, ar kuru atbalsta ilgtermiņa demokratizācijas procesu; mudina PV/AP pilnveidot uzraudzības procedūras un misijas, lai pārliecinātos, vai tiek īstenoti vēlēšanu novērošanas misiju formulētie ieteikumi, un šajā sakarībā uzsver lielo nozīmi, kāda ir šādu ieteikumu īstenošanas atbilstoši uzraudzībai; uzsver, cik svarīga ir starpniecība un konfliktu novēršanas un atrisināšanas stratēģija un reģionālo organizāciju, piemēram, Āfrikas Savienības, institucionālā izaugsme un spēju palielināšana, jo tām ir svarīga loma, veicot miera uzturēšanas un veidošanas operācijas; uzskata, ka, atbalstot Āfrikas Savienību, ir jāattīsta robežu kontroles spēja un jāpalīdz visiem grūtībās nonākušiem migrantiem; uzskata — efektīvi palīdzot tādām reģionālām organizācijām kā Āfrikas Savienība, Savienība Vidusjūrai vai Austrumu partnerība, kas ir reģionālā miera un stabilitātes vairotajas, tiek veicināta reģionālā integrācija un pārrobežu ekonomisko zonu veidošanās;

23. norāda, ka ir uzlabojusies tādas visaptverošas pieejas migrācijai īstenošana, kuras mērķis ir veicināt vispārēju partnerību ar izcelsmes un tranzīta valstīm un sekmēt migrācijas un attīstības sinerģismu; uzsver vajadzību uzlabot visaptverošas pieejas migrācijai galveno instrumentu (mobilitātes partnerības, migrācijas misijas, migrācijas profili, sadarbības platformas) turpmāku izmantošanu; uzsver joprojām aktuālo vajadzību migrācijas politikas mērķus padarīt prioritārus dialogā ar izcelsmes un tranzīta valstīm un vajadzību uzlabot politisko virzienu saskaņību šajā jomā, it īpaši saskaņību ar migrācijas politiku; pauž viedokli, ka dažādie dialoga procesi būtu jāoptimizē, savukārt migrācijas un attīstības sinerģismam vajadzētu būt lielākam; uzskata, ka ir jāintensificē atbalsts izcelsmes un tranzīta valstīs īstenojamiem attīstības projektiem, ar kuriem uzlabo dzīves līmeni šajās valstīs, palielina to regulatīvo un institucionālo spēju un infrastruktūru, lai efektīvi pārvaldītu migrācijas plūsmas, vienlaikus ievērojot starptautiskos aizsardzības standartus un piemērojot neizraidīšanas principu;

24. uzsver Pasaules Migrācijas un attīstības foruma nozīmīgo lomu, jo tas nodrošina strukturētu pamatu plašāka dialoga un sadarbības veicināšanai starp valsts un nevalstiskajiem dalībniekiem, tostarp pilsonisko sabiedrību;

25. pauž nožēlu, ka pašreizējos apstākļos vienīgais risinājums bija ES un Lībijas sadarbības nolīguma darbības apturēšana, un uzskata, ka lēmums par apturēšanu ir jāatceļ, tiklīdz pie varas nāks jauna valdība, kas vēlēties šāda nolīgumu īstenošanu veicināt, pamatojoties uz demokrātiskām tiesībām un cilvēktiesībām, jo to slēgšanas mērķis ir finansiāli palīdzēt Āfrikas valstīm nolūkā radīt paliekošas alternatīvas migrācijai un tādas migrācijas pārvaldības sistēmas izveidošana Lībijā, kas būtu efektīvāka, pēc iespējas vairāk izmantojot to migrantu prasmes, kas jau atrodas šajā valstī, palielinot Lībijas spēju piesaistīt un sociālā un ekonomiskā ziņā integrēt migrantus, it īpaši no dienvidu kaimiņvalstīm un radot priekšnoteikumus efektīvai migrācijas pārvaldības sistēmas izveidei Lībijā; šajā sakarībā uzsver, ka ES ir jāizmanto tās ietekme, lai pārliecinātu Lībiju ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos atļaut atgriezties šajā valstī; uzskata, ka nolīgumi par sadarbības programmu migrācijas jomā ir jānoslēdz arī ar citām ES ģeogrāfiski tuvām valstīm, lai saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem sniegtu kopīgu atbalstu nestabilām šo valstu kaimiņvalstīm;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

26. attiecībā uz šā brīža humanitāro krīzi Ziemeļāfrikā, norāda, ka *FRONTEX* nevar būt galvenais līdzeklis, ar kuru pārvalda šīs krīzes šajā reģionā radītās migrācijas plūsmas, un aicina ES, īstenojot saskaņotu un ilgtermiņa stratēģiju, reaģēt ātri un koordinēti, lai tiktu galā ar politisko pāreju un nestabilām valstīm un līdz ar to novērstu migrācijas pamatiemeslus; mudina Padomi īstenot sloga izlīdzināšanas rīcības plānu, lai palīdzētu pārvietot šā reģiona bēgļus, pamatojoties uz LESD 80. pantā minēto solidaritātes klauzulu un palīdzētu pārvietotajām personām saskaņā ar Padomes 2001. gada 20. jūlija Direktīvā 2001/55/EK par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, ar kuriem līdzsvaru dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un atbildot par migrantu uzņemšanas sekām; steidzami aicina Padomi turpināt darbu pie kopējās ES patvēruma sistēmas pieņemšanas un pabeigt koplēmuma procedūras par kopējās ES pārvietošanas programmu un Eiropas Bēgļu fondu laikposmam 2008.–2013. gads, kā to ieteica Parlaments 2010. gada maijā; atgādina, ka dalībvalstīm jāievēro neizraidīšanas princips;

27. uzsver Eiropas Parlamenta nozīmi miera un demokrātijas veicināšanā ES kaimiņvalstīs; šajā sakarībā uzskata, ka Eiropas Parlamentam būtu cieši jāuzrauga Vidusjūras dienvidu piekrastes valstu demokrātizācijas process, un šā iemesla dēļ iesaka īstenot regulāru *ad hoc* strukturētu dialogu ar PV/AP, lai izvērtētu reģionā notiekošos procesus un līdz ar to noteiktu īstermiņa un ilgtermiņa mērķus un vajadzīgos atbalsta pasākumus;

28. kategoriski prasa, īstenojot pārskatīto EKP, patiešām pievērst uzmanību dialogam par cilvēktiesībām un demokrātiju; uzskata, ka demokrātiskās kustības un demonstrācijas un to nežēlīgā apspiešana tādās autoritārās valstīs kā Tunisija un Ēģipte pierāda, ka EKP dialogi par demokrātiju un cilvēktiesībām nav bijuši sekmīgi;

29. atzinīgi vērtē ES un Turcijas sarunu pabeigšanu par atpakaļuzņemšanas nolīgumu un pieprasa sekmīgi pabeigt visus nepieciešamos posmus, lai nodrošinātu šā nolīguma abpusēju un pilnīgu īstenošanu pēc iespējas drīz;

30. aicina Komisiju ciešāk sadarboties ar nelegālo migrantu tranzīta un izcelsmes valstīm, pamatojoties uz nolīgumiem, kurus ar šīm valstīm ir noslēgusi vai noslēgs Eiropas Savienība, un uz divpusējiem dalībvalstu un trešo valstu nolīgumiem, lai ierobežotu nelegālo imigrāciju un veicinātu tiesību normu ieviešanu, kas atbilst gan migrantu, gan dalībvalstu iedzīvotāju, gan migrantu izcelsmes valstu interesēm;

31. uzskata, ka ar migrāciju saistītu statistikas datu saskaņošana — sadarbībā ar dalībvalstīm — ir ļoti svarīga migrācijas politikas efektīvai plānošanai, pieņemšanai, īstenošanai un novērtēšanai; uzsver, cik nozīmīgs ir Eiropas Migrācijas tīkls, kas varētu sniegt ievērojamu ieguldījumu šajā jomā;

32. uzsver, ka ir steidzami vajadzīgi konsekventi, visaptveroši un salīdzināmi statistikas dati par migrantu kopienu, ņemot vērā, ka pašreizējo migrācijas plūsmu nepārtrauktā mainība un raksturs rada patiesas problēmas politikas izstrādātājiem, kuriem, lai pieņemtu lēmumus, ir vajadzīgi ticami dati un informācija;

33. aicina Komisiju saistībā ar patlaban notiekošo EKP pārskatīšanu apsvērt iespēju īpašu finansējumu paredzēt atjaunotas un spēcīgas ekonomiskās programmas, tostarp nodarbinātības programmas, izstrādei EKP valstīs; uzskata, ka ceļvedis ir jāapspriež ar EKP valstīm par šo valstu migrācijas jomā pieņemto tiesību aktu pielīdzināšanu ES standartiem, tostarp cilvēktiesību standartiem, piemēram, tiesībām uz patvērumu, nelegālo migrantu aizsardzības sistēmai un visu migrantu tiesiskajai vienlīdzībai; atbalsta partnerattiecību nolīgumu noslēgšanu pārvietošanās jomā arī ar citām EKP valstīm — ar Moldovu un Gruziju tādi jau ir noslēgti;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

34. aicina pieņemt visaptverošu migrācijas politiku, kas būtu saistīta ar visām attīstības stratēģijām un instrumentiem, kuri balstīti uz augsta līmeņa politisko un operatīvo solidaritāti, savstarpēju uzticēšanos, pārredzamību, partnerību, vienādu atbildību, kopējiem centieniem, kurus īsteno ar vispārēju principu un konkrētu pasākumu palīdzību, kā arī uz vērtībām, kas minētas Lisabonas līgumā;
35. aicina Komisiju izstrādāt visaptverošu legālās migrācijas risinājumu, ņemot vērā Eiropas darba tirgū pastāvošo darbaspēka deficītu un katras dalībvalsts spējas uzņemt un integrēt migrantus; uzskata, ka kopējā ES politika legālās migrācijas jomā var veicināt gan Eiropas ekonomiku, gan izcelsmes valstu ekonomiku;
36. uzskata, ka tādi nolīgumi ar trešām valstīm, kurus ir noslēgušas vairākas ES dalībvalstis, būtu jāslēdz Eiropas līmenī, pilnībā ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. pantu;
37. aicina ES iestādes un ES dalībvalstis efektīvāk koordinēt līdzekļu devēju atbalstu, lai nodrošinātu visaptverošāku un ilgstspējīgāku migrācijas plūsmu pārvaldības risinājumu;
38. mudina attīstības atbalstu nošķirt no migrācijas plūsmu pārvaldības un reemigrāciju nepadarīt par attīstības atbalsta nosacījumu; uzsver — sniedzot ES attīstības atbalstu, ir jācenšas novērst tādas migrācijas iemeslus kā nabadzība, klimata pārmaiņas un bads;
39. uzsver pievienoto vērtību, kādu varētu radīt Savienība Vidusjūrai un Austrumu partnerības pasākumi, piedaloties migrācijas un tās seku jautājuma risināšanā; aicina AP/PV un dalībvalstis intensificēt darbu, lai Savienība Vidusjūrai varētu sākt darboties pilnībā; uzskata, ka migrācijas plūsmu jautājumam vajadzētu būt vienam no vissteidzamāk risināmiem Savienības Vidusjūrai un Austrumu partnerības jautājumiem;
40. aicina Eiropas Savienību apsvērt pasākumus nolūkā pārskatīt attīstības sadarbības un ekonomiskās sadarbības instrumentu, Eiropas Attīstības fondu un humānās palīdzības instrumentu, lai palielinātu migrācijas radīto labvēlīgo ietekmi, nestabilajās valstīs veicinot personu attīstību un demokrātiju;
41. pieprasa veikt papildu pasākumus, lai veicinātu ES migrācijas politikas saskaņotību attīstības jomā un atteikties no oficiālās attīstības palīdzības izmantošanas tajās politikas jomās, kuru mērķis ir ierobežot un kontrolēt migrāciju, ja, tās īstenojot, tiek pārkāptas migrantu cilvēktiesības; uzskata, ka oficiālā attīstības palīdzība tomēr būtu jāizmanto, lai veicinātu efektīvu attīstību, tādējādi mazinot nabadzības, politiskās nestabilitātes un politiskās apspiešanas izraisīto migrāciju;
42. atzinīgi vērtē Tripoles deklarāciju, kuru pieņēma trešās Āfrikas un ES augstākā līmeņa sanāksmes noslēgumā un kurā atkārtoti ir apstiprināti kopējie centieni risināt minētās parādības un problēmas migrācijas jomā, kā arī mazināt migrācijas ietekmi uz attīstību;
43. prasa īstenot efektīvākas partnerattiecības ar iestādēm, kuras veicina reģionālo un ekonomisko integrāciju, kas var arī palīdzēt rast noturīgus ilgtermiņa risinājumus migrācijas situācijai starp jaunattīstības valstīm;
44. uzsver, ka Komisijai būtu vairāk jāpēta klimata pārmaiņu radītā migrācija starp jaunattīstības valstīm, tostarp jānoskaidro skarto iedzīvotāju skaits, neaizsargātie reģioni, migrācijas plūsmas un uzņēmēju valstu spēja; pieprasa sekmēt arī jaunattīstības valstu kapacitāti veikt pētījumus;
45. uzsver to, cik svarīgi ir jautājumu par migrāciju iekļaut partnervalstu attīstības stratēģijās, lai tādējādi mazinātu nabadzību un sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

46. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots ĀKK valstu Migrācijas novērošanas centrs, jo tas ir noderīgs instruments, ar kuru politikas veidotājiem ĀKK valstīs sniedz datus un līdzekļus šo valstu migrācijas politikas stratēģiju uzlabošanai, kā arī priekšlikumu izveidot Migrācijas novērošanas centru, kura pienākums būtu nepārtraukti un cieši uzraudzīt visus ar migrācijas plūsmām Latīņamerikā saistītos aspektus un kuru pārraudzītu un koordinētu Eiropas-Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu fonds;
47. iesaka migrācijas un attīstības saiknes stiprināšanai paredzētos finanšu līdzekļus piešķirt lietderīgāk; atzīst, ka ir jāuzlabo dažādo ES ārējās darbības dažādo finansēšanas instrumentu papildu un savlaicīga mobilizācija;
48. uzsver nepieciešamību pilnveidot LRRD stratēģijas (kuras īsteno, lai apvienotu neatliekamo palīdzību, rehabilitāciju un attīstību) nolūkā nodrošināt ilgtermiņus risinājumus pārvietotajām personām un bēgļiem; atzīst, cik svarīgi ir īstenot koordinētus humanitārās palīdzības reaģēšanas pasākumus, kas ir pirmie soļi noturīgas attīstības politikas piemērošanai pēckonflikta valstīs;
49. aicina PV/AP dot ieguldījumu kompetences nodrošināšanā un noteikt skaidras pilnvaras centrālās vadības un delegāciju darbiniekiem, lai panāktu labāku koordināciju starp tematisko programmu migrācijas un patvēruma jautājumos un attīstības sadarbības un ekonomiskās sadarbības instrumenta ģeogrāfiskajām programmām;
50. prasa precizēt Eiropas Ārējās darbības dienesta un Attīstības un sadarbības ģenerāldirektorāta attiecīgos uzdevumus un nodrošināt sadarbību starp šiem dienestiem; mudina Attīstības un sadarbības ģenerāldirektorātu uzņemties vadošo lomu migrācijas politikas plānošanas posmā;
51. uzsver nepieciešamību pārņemt pieredzi, kas, īstenojot tematisko programmu migrācijas un patvēruma jautājumos, gūta saistībā ar valsts līmeņa politisko dialogu, lai tādējādi nodrošinātu konsekventāku un efektīvāku plānošanu, ievērojot valsts un reģionālās stratēģijas dokumentus;
52. mudina intensificēt centienus mazināt intelektuālā darbaspēka emigrācijas un speciālistu masveida aizbraukšanas nelabvēlīgo ietekmi, kas īpaši skar tādas nozīmīgākās nozares kā veselības aprūpe un izglītība; uzsver to, cik svarīgi ir veicināt intelektuālā darbaspēka imigrāciju, atgriešanās atbalsta programmas un cirkulāro migrāciju, reglamentēt darbā pieņemšanas metodes un atbalstīt kapacitātes palielināšanu, izmantojot tādas pasākumus kā profesionālās izglītības attīstīšana; aicina Komisiju izpētīt, vai cirkulārās migrācijas sistēmas ir lietderīgs instruments un kuri cirkulārās migrācijas veidi (vienreizēji vai atkārtoti, īslaicīgi vai ilglaicīgi, spontāni vai plānoti) var dot vislabākos rezultātus jaunattīstības un attīstītajām valstīm;
53. aicina Komisiju, sagatavojot jaunus ārējās darbības instrumentus periodam pēc 2013. gada, nodrošināt to, ka, izmantojot ierosināto struktūru, starp attīstības, drošības un stabilitātes pīlāru var panākt sinerģismu un savstarpēji uzlabojošu iedarbību un ātri piešķirt ārkārtas situācijām un to pārvarēšanai paredzētos līdzekļus, steidzami reaģēt, lai atvieglinātu grūtībās nonākušo migrantu stāvokli un palīdzētu viņiem, jo īpaši ļoti neaizsargātām personām, piemēram, sievietēm un bez uzraudzības atstātiem nepilngadīgajiem, izstrādāt īpašas programmas, lai aktīvi palīdzētu iespējami apdraudētām minoritātēm, tostarp reliģiskām, etniskām un LGBTT kopienām, sniegt patvērumu Eiropas Savienībā grūtībās nonākušiem cilvēktiesību aizstāvjiem un veikt atbalsta pasākumus, lai mazinātu klimata pārmaiņu, atmežošanas un bioloģiskās daudzveidības zaudēšanas radītās sekas un saglabāt klimata pārmaiņu skarto kopienu ekonomisko un sociālo vidi;
54. pieprasa izstrādāt tādu politiku, kurā ņemtu vērā neaizsargāto iedzīvotāju grupu, piemēram, sievietes, bērnu un invalīdu, īpašo stāvokli, un attiecīgi nodrošināt atbilstošu infrastruktūru — slimnīcas, skolas un skolu mācību aprīkojumu, kā arī sniegt nepieciešamo sociālo, psiholoģisko un administratīvo atbalstu;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

55. vērš uzmanību uz svarīgo lomu, kas spīdzināšanas upuru rehabilitācijas centriem bijusi migrantu, tostarp bēgļu un patvēruma meklētāju, veiksmīgā integrācijā Eiropas Savienībā; ar bažām pieņem zināšanai lēmumu, ka šo centru finansēšana no Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta (EIDHR) Eiropas Savienībā tiks pakāpeniski pārtraukta; aicina Komisiju nodrošināt, ka šo centru finansējums neatceļ pavisam un finansēšanu neatstāj tikai dalībvalstu ziņā;

56. aicina Komisiju publicēt reģionālo aizsardzības programmu ārējo novērtējumu un uzsākt debates par to, vai šīs programmas būtu jāturpina;

57. attiecībā uz KĀDP un KDAP misijām uzskata, kā to uzsvēra arī AP/PV, ka būtu svarīgi papildināt drošības un stabilitātes stratēģiju, sniedzot atbalstošu attīstības *ad hoc* palīdzību un īstenojot cilvēktiesību stratēģijas, lai ilgtermiņā novērstu nedrošības un nestabilitātes pamatiemeslus; šajā sakarībā norāda, ka, piemērojot šādu visaptverošu pieeju, ir ne tikai labāk jākoordinē, izmantojot EĀDD, bet šādu atbalstošu stratēģiju nolūkā ir jānodrošina arī papildu *ad hoc* budžeta apropriācijas;

58. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomes priekšsēdētājam, Eiropas Savienības Padomes prezidentūrai, Komisijas priekšsēdētājam, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas Investīciju bankai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ES kandidātvalstu valdībām un parlamentiem, *Euronest* parlamentārās asamblejas un Eiropas un Vidusjūras reģiona partnerattiecību valstu valdībām un parlamentiem, ASV Valsts departamentam, Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankai, Pasaules Bankai, Starptautiskajam Valūtas fondam, Āfrikas Savienībai, Panāfrikas parlamentam, Starptautiskajai Migrācijas organizācijai un ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos.

Sieviešu nozīme lauksaimniecībā un lauku apvidos

P7_TA(2011)0122

Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par sieviešu nozīmi lauksaimniecībā un lauku apvidos (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, īpaši tā 2. un 3. pantu, un Līgumu par Eiropas Savienības darbību, īpaši tā 8., 153. un 157. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. februāra Lēmumu 2006/144/EK par Kopienas lauku attīstības stratēģiskajām pamatnostādņēm (2007.–2013. gada plānošanas periods) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2005. gada 20. septembra Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 12. marta rezolūciju par sieviešu stāvokli ES lauku apvidos ⁽³⁾,
- ņemot vērā secinājumus seminārā par sieviešu lomu lauku apvidu ilgtspējīgā attīstībā, kas pēc ES Spānijas prezidentūras iniciatīvas 2010. gada 27.-29. aprīlī notika Cáceres ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OV L 55, 25.2.2006., 20. lpp.

⁽²⁾ OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 66 E, 20.3.2009., 23. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes dokuments 09184/2010.